

Интервю с Дойчин Боянов

След като покори връх МакКинли и се завърна в България, Дойчин Боянов е готов да се отпрати към нови предизвикателства, с които да постави духа си на изпитание. Преди да го направи обаче, му зададохме няколко въпроса за приключението „Покори Аляска“.

1. Какво те вдъхнови да изкачиш най-високия връх в Аляска?

Аляска винаги е заемала специално място в представите ми за истински приключения сред природата. Вероятно още от книгите на Джек Лондон! На един по-късен етап, когато вече се занимавах с алпинизъм, естествено се появи тази цел и сега съм щастлив, че успях да я постигна. За мен това беше втори опит да изкача върха.

2. Как се подготви за приключението?

Връх МакКинли предполага дълги преходи със ски и теглене на шейна с багаж. Всъщност това бе моята тактика за изкачването, а и на много други екипи. Друга особеност са студът и силният вятър. Обърнах сериозно внимание на ските преди заминаването и дори често изкачвах Черни връх, теглейки сина ми в шейна. По този начин изясних някои особености около окачването на шейната и специфичната техника на теглене, нейната дистанция от ските и мен, както и управлението ѝ. За студа използвах първокачествена екипировка от „The North Face“, за вятъра изграждахме във всеки лагер стени от сняг около палатката, така че да се защитим от силата му.

3. Какво ти липсваше най-много по време на експедицията?

Като мой втори опит за изкачване на върха бях подготвен в детайли, но и благодарение на моите партньори Румен и Йоана успях да изкача върха в значителен комфорт. Мисля, че имахме всичко необходимо. С близките и приятелите си общувахме всеки ден по сателитния телефон и всичко беше чудесно.

4. С какво се хранеше през цялото време?

За първите дни си бяхме купили пресен хляб и зеленчуци, а с малко готови супи и консерви успяхме да постигнем почти домашен ефект. След това продължихме с родна луканка и ядки.

5. Имаше ли моменти, в които мислеше да се откажеш?

Не, бяхме готови да очакваме хубаво време дори и да се наложеше да останем там за дълго! Бяхме здрави и не е имало моменти на колебание и суета.

6. За какво използваш целия сняг и лед около себе си освен за вода?

Вече споменах за стените, които зидаме със снежни блокове около палатките, но снегът може да се използва и за снежна пещера – такъв вариант за бивак също бяхме обсъдили в тактиката. Понякога се налага да катерим по него, понякога да се пързалиме със ските или дори за осигуровки по време на изкачването. Когато разполагаш само със сняг, се учиш да правиш всичко само с него!

7. Какво видя от връх МакКинли?

Когато се изкачихме на върха, на 250 м под нас имаше гъста облачност и както установихме по-късно – обилен снеговалеж. Не успях да се насладя на панорамата в далечина, но беше велико изживяване!

8. Мислиш ли да се върнеш отново?

Планирам, при възможност да се върна в района и да катеря някои чисто скално-ледени върхове. В района на ледника Руд има разкошни върхове, които не са толкова известни, колкото МакКинли, а същевременно са доста предизвикателни за чисто катерене.

9. Защо върховете на Аляска представляват толкова голямо предизвикателство?

За алпинизма е важно да е трудно – а там е точно такава. Заради климата и релефа, а и достъпът е доста сложен. Всички тези предизвикателства представляват основна атрактивност за нас. САЩ са успели да съхранят това и е чудесно.

10. Кой ще е следващият връх?

Тази година Българският антарктически институт организира своята 23-та експедиция в Антарктика. Включен съм в състава на експедицията заедно с Николай Петков и планираме да извършим някои премиерни изкачвания на върхове на остров Ливингстън. Един доста интересен проект за мен.